

1893-2012

Gyülekezeti Hírmondó

2012. Ősz
8. évf. 3. szám

Köszöntő

„2012-es esztendejét az Úrnak alapvetően meghatározta Presbitériumunk tavaszi döntése, hogy kellő előkészítések és tárgyalások után vegyük meg a Veszprém megyében levő Úrkút egy ingatlanát (eladó egy holland férfi volt) azzal a céllal, hogy ott kialakítsunk egy olyan szellemi-lelki gyülekezeti tulajdonú központot ahova gyermekeket, ifjakat, kórust és zenekart, hittanosokat és házasságokat rendszeresen hívhatunk-vihetünk egész évben.

Konferenciákat, lelki gyakorlatos heteket, próbákat és készüléseket, sportolást és pihenést egyaránt biztosítva nem csak a felsorolt rétegcsoportok, de a gyülekezet tagjai számára is. 4200 nm alapterületű, három önálló épülettel rendelkező (hasznos, beépített terület 840 nm), hajdanvolt kultúrház-könyvtár-étterem együttese jelenti a „birodalmat”.

9 millió forintért vettük meg az ingatlant, amiből 7 milliót kifizettünk a szerződés aláírásakor (de ehhez fel kellett használnunk teljesen gyülekezeti tartalékainkat is, ami a mindennapi életünkhöz nagyon hiányzik!) és még az év végéig 2 millió Ft-ot elő kell teremtenünk. Az udvar és az épületek több mint 20 évig használaton kívül álltak, ehhez mérten voltak és vannak kívül-belül felújításra váró állapotban. Rendszeresen járunk le 8-10 fős férficsapatokkal az elvadult környezet és a leromlott épületek rendbehozatalára és takarítására. Legutoljára szeptember 8-án volt 25 férfi és 2 nőtestvér dolgozni. Ezeknek eredményeképpen rendeződünk, gyógyulunk, alakulunk és szépülünk. Ma még csak a hit szemével lehet látni a hajdan álmódott, majd tervezett jövőt, de azzal mi már látjuk! Amit most nagy áldozatok árán teszünk, azt gyülekezetünk, népünk, magyarságunk és keresztyénségünk jelenéért és holnapjáért tesszük, végső soron Isten ügyéért, Istenért. Ezért Tőle kérjük és várjuk az áldást is. De a segítséget mindehhez tőletek várjuk testvérek, imában, kétkezi munkában és anyagiakban! Hadd ragadjam meg a lehetőséget, hogy megköszönjem mindenkinek, aki a felsoroltak bármelyikével vagy akár mindeddel is segített bennünket.”

Köszöntőmet a rövidesen kimenő gyülekezeti körlevélből idéztük!

Szeretettel és áldáskívánással:

Takaró Tamás
lelkipásztor

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemettük:

Bukó Lászlóné, Romvári Jenőné, Varga Mihályné, Biluska Mikósné, Balla Terézia Etelka, Kónya Jánosné, Bábás Piroska, Szenté Ferenc, Závodi Jánosné

Megkereszteltük:

Székely-Sipos Csanád, Székely-Sipos Viola, Góczy Csenge, Gömöri Szofi, Kis Norbert Nimród, Mikuska Botond Márk, Gorbai-Nagy Ünige, Kuszák Kitti, Ritzl Abigél, Varga Rubina Boglárka

Megeskestük:

Csizmadi Sándor és Baranyi Csilla, Tordai Dávid Tibor és Győri Tímea, Vasitsek Zoltán és Kovács Krisztina, Solymosi Máté és Papp Anett, Göndör Péter és Völcei Viktória

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Július 2-6. Hittan tábor Szilvásváradon.

Július 8. Bácsai Gábor lelkipásztor úr szolgálata.

Július 2-8. Kis Ifi tábor Balatonfűzfőn.

Július 30-augusztus 5. Nagy ifi tábor Balatonfűzfőn.

Augusztus 12. Bácsai Gábor lelkipásztor úr szolgálata.

Augusztus 19. Balla Péter lelkipásztor úr szolgálata.

Augusztus 21-26. Mini ifi tábor Balatonalmádiban.

Augusztus 26. Takaró Tamás szolgálata a máramarosszigeti testvérgyülekezetünkben.

Szeptember 8. úrkúti látogatás és munka a gyülekezet férfitagjaival.

Szeptember 16. Anima Soni szolgálata Maglódon.

Szeptember 22. Ifjúsági csendesnap.

Nyári táboraink

Hittantábor Isten ma is szól

És lőn az Úrnak szava Jónáshoz, az Amittai fiához...

Hitoktatók, nagymamák, ismerősök hívogatják évről évre a nyári táborainkba a kisgyerekeket. Közel 40 gyermek nevét írhatnánk be Jónás neve helyére, azokét, akik idén nyáron Szilvásváradon velünk voltak gyülekezetünk gyermekhetén.

Isten ma is szól, küld, feladatot ad, és az ember el is indul. Így tett Jónás is. Elindult, csak épp az ellenkező irányba. Isten hagyta, hogy menjen, de vele volt ott a hajón is, amikor a vízbe dobták, és vele volt a cethal gyomrában is. Hagyta mélységbe kerülni, de ott is vele volt, és ott, a mélységből elindult visszafelé, az eredeti, neki szánt úton, a Ninive felé vezetőn.

Délelőttönként erről, és e történet tanításairól hallhattak a gyerekek, esténként pedig különféle témákról beszéltek a hitoktatók: hogyan élhetünk ma Jézussal, tényleg velünk van ma is Jézus, van-e élet a halál után.

A szilvásvárad Lipicai Hotelben a legjobb helyen voltunk ezekben a napokban. A hűs szobák külön fürdőszobákkal igazi felüdülést jelentettek a fővárosi betonrengeteg hőségéből érkező csapatunknak.

Sok-sok szabadidős programot szerveztünk a gyerekeknek. Kirándultunk a Bükki Nemzeti Park legszebb kirándulóhelyére, a Szalajka-völgybe. Kisvasúttal felmentünk, majd lefelé jövet sétáltunk a Szabadtéri Erdei Múzeum régi, erdei mesterségeket és munkaeszközeit bemutató kiállításán és a pisztrángos tavak között is. Voltunk az interaktív Archeoparkban, ahol a gyerekek maguk is régészkedhettek, és megismerkedtek a Bükk hegység ősi múltjával. Láttuk a szilvásvárad református körtemplomot, a helytörténeti és őstörténeti gyűjteménynek is otthont adó Orbán-

házat, és jártunk a Panoptikumban is. A strandolás mellett sportversenyekkel is színesítettük a napi programokat.

Daltanulás a táborban

Köszönjük gondviselő Istenünknek azt a sok jót, melyben részesített minket ezekben a napokban. Útainkban előttünk járt és áldásait gazdagon árasztotta ránk.

Sepsi Márta

Beszámoló a balatonfüzfői Kis Ifi táborról

Idén nyáron gyülekezetünk kisebbik ifjúsága ismét Balatonfüzfőn töltött egy hetet. Már-már hagyomány, hogy az ifjúság ide érkezik nyár elején elcsendesedni, ám az idei tábor mégis több tekintetben más volt, mint az eddigiek. A kis ifi az évek alatt összeszokott, baráti, érett közösséggé növekedett, ezért fájtt több társunk hiánya is. Kicsit félve vágtunk neki július 2-án az útnak, akkor még nem tudva, mennyire áldott is lesz ez az egy hét, amit újból együtt tölthetünk mikrokozmoszunkban. A balatonfüzfői református tábor tavaly óta megszépült, a tetőtér a központi házban elkészült, a kert megújult. Örömmel vettük birtokba új lakóhelyünket, nem bántuk, hogy nem a megszokott faházainkban leszünk.

A tábor témája idén Jézus személye és szolgálata volt. A szokott rend szerint reggelente előadásokat hallgattunk, előadóink voltak: Berkó Lajos, Kiss Péter, Mácsodi Ferenc, Nagy János, illetve első este Takaró Mihály úr irodalmi előadását hallgathattuk meg. Ő Reményik Sándor életéről és munkásságáról tartott lebilincselő alkalmat. A négy előadáson

Jézus személyét és munkáját négy különböző aspektusból figyelhettük meg; az alkalmak címei is beszédesek: Jézus a Szentlélekkel betöltekezett lelkigondozó, Jézus a vezetett jó Pásztor, Jézus a sebzett gyógyító, és Büntelen bűnbocsátó.

Az előadásokat csoportbeszélgetés követte, mely idén kétfelé osztva zajlott: a fiúkat Takaró Tamás vezette, a lányokat pedig Brandenburg Zsófi, csütörtöktől Takaró Szulival kiegészítve. Ha azt kérdeznék, hogyan jellemezném egy szóval a tábor, azt mondanám: nyugalom. Ezt köszönjük Tamásnak, aki idén felmentette a lányokat a mosogatás és reggeli-vacsora készítése alól. Minden étkezésünket a Susogó étteremben költöttük el, majd a szerencsére egész héten nekünk kedvező jó időben mehettünk fürdeni a Balatonba. Esténként Tamás tartott evangelizációkat, melyeken a Boldogmondásokról hallhattunk szívhez szóló üzeneteket. A csoportbeszélgetések elején ezen témák feldolgozására is sor került, így helyre tudtuk tenni lelki erszényünkben a táplálékot, mely éltet minket. A Biblia szinte legtöbbször idézett, mégis oly nehezen érthető része ez, ami összecsengett a délelőtti hallottakkal.

Természetesen idén sem maradt el a báránykázás, minden reggeli áhítat után - melyeket idén minden nap más tartott - kereshettük, kinek „béget” most valamelyik fa tövéből, vagy cserép alól az „üzenet”.

Szombaton reggel bibliatanulmányozást tartottunk. János evangéliumából a vak koldus történetét dolgoztuk fel egyenként, egy óra csendességben. Mindenki keresett magának egy helyet, ahol egyedül lehetett és az adott szempontok alapján feldolgozhatta önállóan az adott igeszakaszt. Egy óra csendesség után pedig kis csoportokban beszélhettük meg, kinek mit adott ez az óra, mire jutott a tanulmányozás segítségével. Új programpont volt ez, ám mégis áldott, valami újat ismerhettünk meg, olyan mélységet, ahol eddig még talán sosem jártunk. Persze a mulatságnak is megvolt a helye. Pénteken este matinéműsort adtunk a kedves zsűrinek, amit ők újabb kiváló feladatokkal jutalmaztak. Ha a dalok írása techno, folk és rap stílusban nem merített volna ki minket eléggé, agyalhattunk különböző bibliai történetek képi és hangos megjelenítésén. Mindenki jól

szórakozott, főleg mikor a három szumóbirkózó összemérte erejét - vagyis kire fért rá legrövidebb idő alatt a legtöbb ruhadarab. Szombaton délután a fiúk átmentek a közeli Úrkútra dolgozni, este morzsaszedégetéssel zártuk a tábor, vasárnap részt vettünk az istentiszteleten, kitakarítottunk, majd hazautaztunk.

Csoportkép

Lehet, hogy voltak kétségeink vagy félelmeink a táborral kapcsolatban mielőtt leutaztunk, de Isten megmutatta, hogy nem a mi kételkedésünk az, ami meghatározza a dolgokat, hanem egyedül az Ő akarata és szeretete.

A közösségünk érettebbé vált, Tamásnak már nem kell esténként kintről ágybakönyörögni az éjjeli baglyokat, (csak esetleg kétszer kellett lámpát oltani a lányoknál) a fiúk, ha focizni szerettek volna lenyírták a fűvet a kertben, mi pedig oda tudtunk lépni egymáshoz.

Ez az egy hét a nyugalom és a teljes boldogság állapota volt. Köszönjük mindenkinek, aki ezt lehetővé tette számunkra. A tábor áldásaihoz tartozik a legnagyobb csoda: három testvérünk átadta életét Krisztusnak. Reméljük, hogy a kis ifi év közben is ilyen erős tud maradni és növekedhet hitben, szeretetben és reményben.

Margitay Adél

Beszámoló a balatonfűzfői Nagy Ifi táborról

2012. július 30. és augusztus 5. között volt táborozni nagyobbik ifjúságunk. A tábor helyszíne Balatonfűzfő már nem volt ismeretlen gyülekezetünk számára, hiszen a Kis Ifi több

alkalommal is itt töltötte el nyári csendes hetének napjait.

Nyári összejöveteleink lényege, hogy egy biblikus téma, gondolat felett elcsendesedhessünk, előadásokat hallhassunk róla és kisebb körökben csoportbeszélgetés formájában elmélyedhessünk benne. Ilyenkor igyekszünk minél több időt az Ige megértésére fordítani, ezért több lelki alkalmat, áhítatot is tartunk egy nap. A hét központi témája idén a *szolgálat* volt. Az első előadást Takaró Mihály tartotta „A keresztyén ember szolgálata a hazájáért” címmel. Arról hallhattunk, hogy Isten akaratából kettős állampolgárok vagyunk, a mennyi- és a földi haza polgárai, és felelősséget, valamint áldozatot kell vállalnunk érte. Kedd délelőtt Kiss László lelkipásztor beszélt a hívő ember szolgálatának emberi- és lelki feltételeiről. Táborunk harmadik napján Kálmán Csaba jött közénk, aki a lelki ajándékokról tartott előadást. A csendes hetünk utolsó délelőtti alkalmán Mácsodi Ferenc beszélt a gyümölcstermő keresztyén életéről. A közel negyvenfős csapat az előadásokat követően három részre oszlott, és a csoportbeszélgetéseken feldolgozta a hallottakat. A reggeli áhítatokat Berkó Lajos és Brandenburgné Szabó Ildikó tartotta, az esti alkalmakon ifjúságunk vezetője ifj. Takaró Tamás szolgált. Jónás és Illés történetén keresztül megérthettük, hogy mennyi Édesatyánk minden mélységből ki tud hozni minket, szolgálni küld és ehhez erőt is ad. Utolsó áhítatunkon Jézus szolgálatáról volt szó, amelyet értünk vállalt és amelynek elfogadása feltétele a saját szolgálatunknak.

A lelki felfrissülés mellett a fizikai pihenésre, kikapcsolódásra is sor került. Szükségünk is volt erre, hiszen a hétköznapi rohanásaiból érkeztek sokan a táborba. A délutánok strandolással, ping-pong és tollas párbajokkal, röplabdázással, társasozással és baráti beszélgetésekkel teltek. Már-már tradícióvá vált közösségünkben, hogy a vezetőség rendez ilyenkor egy csoportversenyt nekünk, ahol különböző feladatokat kell teljesítenünk. Idén bibliai történeteket kellett állóképpel, valamint hangeffektekkal előadni és minden csapatnak írnia kellett Úrkútról egy indulót. Ezek az alkalmak különösen is jó hangulatban teltek a

sok kreatív, humoros megoldásnak köszönhetően.

A csoportversenyek egy pillanata

Szombat délelőtt bibliatanulmányozást tartottunk. Mindenki félrevonult egy órára és elcsendesedett a megadott textus felett, (Mt. 9:35-38.) majd gondolatainkat a hét utolsó csoportbeszélgetésén megosztottuk egymással. Este összegyűltünk és a „morzsaszedegetés” keretén belül mindenki beszámolhatott élményeiről, énekeltünk és imaközösséget tartottunk. A vasárnapi istentiszteletet és az ebédet követően hazaindultunk Balatonfüzfőről. Hálas a szívünk mennyei Édesatyánknak az áldott elcsendesedésért és közösségünkért!

Brandenburg Ádám

„Magyar református keresztyén vagyok”

Ezt a jelmondatot tűzte fel jelképesen idei nyári táborának zászlajára gyülekezetünk legfiatalabb ifjúsági közössége, a mini ifi. A tábor célja az identitástudat megalapozása és erősítése volt, hogy ne szél fújta falevél legyen életünk. Ennek aprópénzre váltására irányultak a délelőtti előadásaink, valamint az esti alkalmaink. A tábor Balatonalmádiban volt, ahol a Balatonalmádi Református Egyházközség vendégszeretetét élveztük, az alkalmainkat a gyülekezet templomában tarthattuk. Az időjárás kitűnő volt, a környezet ideális, hogy elérjük a célunkat, és identitásunkban megerősödve, a Krisztushoz közelebb kerülve és ezáltal egymást jobban megértve és elfogadva (szeretve) térjünk haza.

Az első előadáson ifj. Takaró Tamás kitűnően megalapozta és felvezette a hetünket a „halmaz elmélettel”, nevezetesen, hogy magyarságunk,

református vallásunk, és keresztyénségünk külön halmazt képeznek, de nem szabad önmagában kiforgatni ezeket a halmazokat, hanem kell, hogy legyen egy közös metszéspont, és ez nem lehet más, mint Krisztus. Magyarságunkkal kapcsolatban kifejtette, hogy kiművelt emberfővé kell válnunk, a gyökereinket erősíteni és ápolni szükséges, hiszen ez a világ masszává akarja tenni a nemzetet és az egyént egyaránt, kénye kedve szerint formálva az „erős kéz”, az éppen aktuális ideológia által. A demográfiai helyzeten keresztül rávilágított, hogy a magyarság csökken. Hegedű Lóri bácsi '90-es évek elején mondott prófétai idézete még most is a fülemben cseng: „magyar anyák, szüljete!”.

Tartozásunk van a hazánknak, szüleinknek, gyülekezetünknek és felelősségünk van, hogy a kapott ajándékokkal hogyan bánunk.

Kiss Péter lelkipásztor úr a reformátusság kapcsán történelmi kitekintéssel és az alapvető hitelvek összefoglalásával rávilágított arra, hogy bár szinte mindegyik fogalomról hallhattunk a konfirmáció előkészítőben, hittanórákon, esetleg történelem órán, de ezek mégis feledésbe merültek. Az interaktív előadásban feltett kérdésekre nem jöttek zsigerből a válaszok. Az információrobbanás világában, a „google keresés” idején, a ma embere „sokat markol, de keveset fog”. Ezzel az áramlattal szembe kell fordulni, és meg kell tudnunk fogalmazni, hogy kiben hiszek és mit hiszek. Reformátusságunkat nem felsőbbrendű gőg, hanem mindig Isten általi taníthatóság kell, hogy jellemezze, hogy a kegyelemből kapott ajándékokkal élni tudjunk, ahogy ezt tették reformátor eleink 400 éven keresztül.

Gulyás János presbitertársam bizonyágtételével fűszerezve biztatott bennünket Krisztus követésére; de ahhoz, hogy valakit kövessünk, azt ismerni kell, bízunk kell benne, szükségünk van bölcs tanácsokra és ki tudna minket jobban tanácsolni, mint a Mindenség Ura!? Figyelmeztetett, hogy a ki nem mondott nemekben van az ördög legnagyobb becsapása. A bibliaolvasás, a templomba járás elhatározás kérdése, és nekünk kell a döntéseket meghoznunk. Templomépítés az életünk, amelyhez erős alap kell, kőszikla, ne dőljünk be a világi tanításnak, hogy nincsenek bűnök, csak

hibák, amiket javíthatok. Miért jó, ha már fiatalon rátalál az ember Krisztus vezetésére? Nem pazarolja el ifjú éveit, az erejét. Nem tévelyeg, rend lesz az életében, kapcsolataiban, környezetében. Vezetésre talál! Lesznek nehézségek, és buktatók, de tudhatja, hogy nincs egyedül.

A lelki töltődés mellett strandoltunk, kirándultunk, hajóztunk, csodáltuk a Balaton szépségét és dolgoztunk. Egyik délután elmentünk Úrkútra, és ha már ott voltunk, akkor igyekeztünk magunkat hasznossá tenni. Főgondnok úr irányítása mellett végigdolgoztuk a délutánt, majd egy finom pörkölt elfogyasztásával zártuk a napot, amelynek elkészítését közösségünk tagja, Pablo barátunk vállalta magára. Üdítő látvány volt, hogy mennyire élvezték a fiatalok a kétkezi munkát, lányok, fiúk egyaránt odatették magukat, a mellékelt kép is erről tanúskodik.

A csoport Úrkúton

A vasárnap délelőtti istentisztelet volt táborunk utolsó kötött programja, amelyen nagytiszteletű Steinbach József püspök úr igehirdetése feltette az i-re a pontot, a Szentlélek megkoronázta az egész hetünket.

Köszönjük a szülők támogatását, a gyülekezet adományát, és az imában való ránk gondolást. Azt gondolom, hogy a tábor minden résztvevője nevében elmondhatom, hogy senki nem tért haza „üres kézzel”, gazdag, áldott hetünk volt Balatonalmádiban. Legyen érte Istennek hála!

Testvéri szeretettel:

Berkó Lajos

Közlemények

GYÜLEKEZETI HITTANÓRÁK

SZERDA: 17.00 Brandenburgné Szabó Ildikó 6-8. osztály

CSÜTÖRTÖK: 16.30 Takaró Mihályné Márti 3-5. osztály

CSÜTÖRTÖK: 17.00 Takaró Mónika ovisok, 1-2. osztály

ISKOLAI HITTANÓRÁK

Nagy László Általános Iskola - Fehérné Takaró Réka

Hajós Alfréd Általános Iskola - Fehérné Takaró Réka

Ady Endre és Pesterzsébeti Pedagógiai Intézet - Zsezserán Bálintné

József Attila Általános Iskola - Zsezserán Bálintné

Tátra téri Általános Iskola - Zsezserán Bálintné

Zrinyi Miklós Általános Iskola - Brandenburgné Szabó Ildikó

ÓVODAI HITTANÓRÁK

Gyermekmosoly Óvoda - Brandenburgné Szabó Ildikó

Lurkóház Óvoda - Brandenburgné Szabó Ildikó

Felhívás

Kedves Konfirmált Fiatalok!

„Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó;...”, írja a zsoltáros, mert tudja, tapasztalta, hogy az ének Isten áldásai közé tartozik. Ajándék, amellyel élhetünk az Ő dicsőségére, magunk és mások öröme, gazdagodására. Szüksége van arra a léleknek, hogy így (is) kapcsolódjon Teremtő Urához.

Ezen gondolatokkal hívunk, várunk szeretettel Benneteket az ifjúsági kórusba, vasárnaponként az istentisztelet után. Tapasztaljuk együtt ezt a csodát!

Temesvári Mónika

Az ifjúsági kórus 2012. pünkösd másodnapj szolgálatát

Az elkövetkezendő hónapok eseményei:

- Szeptember 30. Egyházmegyei szószerkesztés istentisztelet; Kiss Péter gyülekezetünkben, Takaró Tamás Farkasréten szolgál.
- Október 7. Takaró Károly szolgálata.
- Október 12-14. Ifjúsági csendesnap Mátraházán.
- Október 20-22. Kórustábor Cserépfalván.
- Október 29-november 3. Reformációi előkészítő a Klapka téri Református Egyházközségben.
- November 4. Reformációi úrvacsorás istentisztelet.
- November 15-16. Takaró Tamás zsinati ülésen.
- November 26-30. Adventi előkészítő.
- November 30. Anima Soni lemezbemutató koncert a Csiliben.
- December 9. Asszonykarácsony.
- December 16. Kórusunk karácsonyi koncertje.
- December 21. Ifi karácsony.
- December 22. Hittankarácsony.
- December 25. Karácsony I. napi ünnepi úrvacsorás istentisztelet.
- December 26. Karácsony II. napi ünnepi úrvacsorás istentisztelet.
- December 31. Évzáró, hálaadó istentisztelet.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Az Anima Soni különös hétvégéje

Augusztusban az Anima Soni három napot töltött el Balatonhenyén, festői környezetben, a világ zajától elvonulva, hogy új zenéket írjon. Takaros szállásunkat a Kovács család biztosította, akik nagylelkűen ajánlották fel nyaralójukat a zenekar számára erre a pár napra. Ezúton is hálásan köszönjük segítségüket! Balatonhenye tiszta, csöndes, kis lélekszámú

falu. A domboldalra épített ház a Balaton helyett gyönyörű erdő veszi körül, mely valami - mindannyiunk számára érzékelhető - fenséges nyugalmat árasztott.

Mindig úgy érkezünk ezekre a zenekari hétvégékre, hogy valamilyen dallam vagy vers ötletével már előzőleg készülünk, magyar költők istenes verseit lelki szemmel is tanulmányozva, és igyekszünk saját dalszöveget is írni. Most sem volt ez másként: már az első nap intenzív alkotással telt, Isten kegyelméből estére már két saját dal zenéje születhetett meg. A következő napokban is sokat tudtunk zenélni, igyekeztünk együttes munkával minél inkább készre csiszolni az új dalokat, s egy harmadik dalt is elkezdtünk megírni.

Egyik este különös dolog történt. A kettővel mellettünk lévő szomszéd nyaralóból egy fiatal nő jelent meg kilenc év körüli kisfiával, mondván, hogy hallották a zenét kiszűrődni, és annyira kíváncsiak lettek, hogy muszáj volt bejönniük hozzánk. Bemutatkoztak, a zenekar is nekik, és kiderült: régi ismerősök, papleány a hölgy is. Kérték, játszunk nekik valamit. Egy saját, egy ifjúsági dalt és egy feldolgozást játszottunk el, mire a hölgy teljes meghatódottsággal és boldogan annyit mondott: habár ő jelenleg közelebb érzi magát egy másik valláshoz, most mégis úgy érzi, van visszaút a keresztyénséghez. Derűsen hozzátette: szeretne eljönni majd a koncertünkre és hívogatni fog másokat is. Ez a váratlan és különös alkalom újabb értelmet adott a hétvégénknak és misszióknak.

Minden emberi igyekezet kevés, ha nincs rajta áldás; ezt mi is mindig szem előtt tartjuk, s a zene szabadságában is elsőként Urunk megváltó kegyelmének életmentő üzenetét szeretnénk továbbadni, s az Ő dicsőségére szólni másokhoz a zenén keresztül. Az ezért való imádságaitokért mindig nagyon hálásak vagyunk!

Hadd hívogassuk lelki testvéreinket most az előttünk álló eseményekre:

- A tavasszal megjelent nagylemezünk bemutató koncertjére november 30-án kerül sor a Csili Művelődési Házban, este 19 órától. Erre az alkalomra új dalokkal is készül a zenekar, melyekkel igyekszünk meglepni a közönséget. Itt is lehetőség nyílik majd a Lélekhangok című lemezünk megvásárlására.

Egy kis pihenés

- Ezen kívül felhívjuk a figyelmeteket a Csillagpont nevezetű rendezvényre, mely az ország legnagyobb református ifjúsági találkozója. Ennek keretein belül 2013. nyarán lehetőségünk lenne játszani több ezer fiatal előtt. A zenekar facebook oldalán elérhető az a link, amin keresztül lehet minket ajánlani a Nagyszínpadra fellépő zenekarként. Kérünk mindenkit, hogy szavazzon ránk! Segítségüket előre is köszönjük!

Soli Deo Gloria!

Papp Angéla

Balatoni kerékpártúra, július 19-22.

Paloznak - Balatonfenyves - Badacsony -
Paloznak

Amikor Lajos megszólított, hogy egy mini ifis fiúcsapattal kerekesszék körbe a Balatont, bevallom, nem voltam túl lelkes az ötletért. Valahogy nem éreztem szükségét kétszáz kilométer letekerésének, főként nem nyáron. Így utólag azonban nagyon hálás vagyok neki, amiért elhívott, mert nagyon sok élménnyel gazdagodtam általa.

A tó körül 10 éve biztonságos kerékpárút vezet, így az autóforgalomtól távol, többnyire nyugodt, csendes útvonalakon haladhattunk.

Az északi oldalon kezdtünk, Paloznagon, ahol Temesvári Gergő testvérünk nyaralójánál hagyhattuk az autónkat. Itt kerékpárúrra ültünk és megkezdtük az aznapi, 110 km-es utunkat először keletnek, majd a tavat megkerülve, nyugati irányban, Balatonfenyves felé.

Az első 10-20 km könnyű volt. Az a néhány rövidebb emelkedő még jól is esett az autóban elgémberedő lábainknak. Ám ezután következett a balatoni körút legnehezebb szakasza, a Kenese és Akarattya közötti meredek emelkedő, ahol irigykedve néztük az ellenkező irányból érkező, vidám lefelé gurulókat. Azonban a magasparti sétányra felérve, csodás panoráma tárult elénk. Messze elláthattunk a tó innenső és túlsó partjára, büszkén néztünk vissza a már megtett útszakaszra és némi félelemmel az előttünk állóra. Egy hosszú és kevésbé látványos rész várt ránk, a déli part sokszor összefüggő falvain, vízparti kis utcáin át, az egyre erősödő napsütésben.

Szántódról nagyszerű kilátás nyílik a szemközti Tihanyi-félszigetre és az Apátság épületeire. Itt pihentünk egy keveset, fürödtünk és ebédeltünk. Sokat azonban nem maradhattunk, mert még közel 50 km várt ránk és a szálláshelyünk kulcsát időben fel kellett venni. Szerencsére a jókedv kitartott és a nehezebb útszakaszokon is biztatva, viccelődve támogattuk egymást. Estére nagyon elfáradva értünk Balatonfenyvesre, ahol az éjszakát a parthoz közeli református imaháznál töltöttük.

Másnap, bár kipihenve ébredtünk, nem volt könnyű újra nyeregbe ülni. Az viszont mindenképp jóleső érzéssel töltött el minket, hogy az út felét előző nap már megtettük. A parton állva majdnem teljesen szemben voltunk a következő szálláshelyünkkel, a Badacsony lábánál fekvő kempinggel.

A Balaton nyugati végén, Fenékpusztán közelében van a Magyar Madártani Egyesület egyik madárgyűrűző állomása. Mivel utunk erre vezetett, egy órára itt is megálltunk, hogy betekintést nyerjünk az itt folyó munkába, s a szintén itt működő madárkórház életébe.

Ezt követően Szigligetig tekertünk, ahol felsétálva a Várhegyre, megnéztük az egykori erődítmény romjait s gyönyörködhattunk a Balaton és a Badacsony fenséges látványában. A kempingig vezető, emelkedőkkel és lejtőkkel tarkított út után jól esett a pihenés, a fürdőzés és a meleg vacsora.

Szombatra maradt a legrövidebb, de igen változatos útszakasz. A Balaton északi oldalán a kerekedés bár sokszor fárasztó, de a természeti szépségek gazdagsága könnyen feledteti ezt.

Elég csak a Badacsonyi jellegzetes vonulataira vagy a Tihanyi-félszigetre gondolnunk. Este Paloznakon finom paprikás krumpli várt minket és akinek még volt kedve, visszamehetett Füredre is sétálni.

A túrát a vasárnapi istentisztelettel zártuk a csopaki református templomban.

Bár elfáradtunk, mégis jóleső érzéssel tekintettünk vissza az elmúlt pár napra. Jó hangulatban telt, csodálatos tájakon jártunk és nagyszerű élmény volt teljesíteni a közel 230 km-es távot!

Köszönjük Berkó Lajosnak a szervezést és a gyülekezetnek a támogatást! Reméljük, meggyünk jövőre is!

Martsa Miklós

Csoportkép

A túrán résztvevők névsora:

Berkó Lajos, Berkó Tamás, Jánosik Mihály, Kreisz Gergő, Rudas Attila, Takaró Máté, Martsa Miklós

Kitekintő

Évfordulók szeptember 15 - december 15.

52.szept.18. 1960 éve

Megszületett Trajanus római császár, aki üldözte a keresztényeket.

1657. szept. 25. 355 éve

Megszületett Thököly Imre erdélyi fejedelem.

1817. okt. 24. 195 éve

Megszületett Lázár Vilmos honvéd ezredes, aradi vértanú.

1492. okt. 11. 520 éve

Kolumbusz Kristóf az Atlanti-óceánon hajózva meglátta a Bahamák partjait, amelyről azt hitte, hogy Japán.

1517. okt. 31. 495 éve

Luther Márton wittenbergi teológiai professzor közzétette 95 tézisét, amellyel kezdetét vette a reformáció.

1802. nov. 25. 210 éve

A magyar nemzetnek ajándékozta könyvtárát, numizmatikai és magyar történelmi gyűjteményét Széchényi Ferenc gróf. Ezzel megteremtette a Nemzeti Múzeum és az Országos Széchényi Könyvtár alapjait.

1872. dec. 22. 140 éve

A város vezetői elfogadták a döntést, miszerint Budapest főváros néven Pest, Buda és Óbuda egyesül.

1837. dec. 24. 175 éve

Münchenben megszületett Erzsébet "Sissi" Amália Eugénia császárné és magyar királyné.

1882. szept. 29. 130 éve

Megszületett Ravasz László református lelkész, püspök.

1957. okt. 3. 55 éve

Meghalt Szabó Lőrinc költő, műfordító.

1582. okt. 4. 430 éve

A legtöbb katolikus országban életbe lépett a XIII. Gergely pápa által elrendelt naptárreform.

1992. okt. 4. 20 éve

Washingtonban elhunyt Bay Zoltán fizikus, atomfizikus, a mikrohullámú radar feltalálója.

1917. okt. 5. 95 éve

Megszületett Szabó Magda Kossuth-díjas magyar író (Abigél).

1942. okt. 7. 70 éve

Budapesten megszületett Halász Judit
színművésznő.

1902. okt. 8. 110 éve

Átadták a Steindl Imre által tervezett
Országházat.

1902. okt. 12. 110 éve

Leleplezték Fadrusz János Mátyás király-szobrát
a kolozsvári főtéren.

Fadrusz János: Mátyás király

1932. okt. 12. 80 éve

Meghalt Klebelsberg Kunó kultúr- és
tudománypolitikus, a Magyar Királyság
kultuszminisztere.

1827. okt. 14. 185 éve

Zalán megszületett Zichy Mihály festőművész,
grafikus, a magyar romantikus festészet jelentős
alakja.

1552. okt. 17. 460 éve

Befejeződött az egri vár ostroma, a török
hadsereg megkezdte az elvonulást.

1922. okt. 18. 90 éve

Megalakult a BBC (British Broadcasting
Corporation).

1882. okt. 22. 130 éve

Meghalt Arany János, író, költő, műfordító, a
Toldi szerzője.

1467. okt. 28. 545 éve

Megszületett Erasmus, a humanizmus
németalföldi alakja, a humanista pedagógia
kiemelkedő képviselője.

1922. okt. 30. 90 éve

Meghalt Gárdonyi Géza író, újságíró (Egri
csillagok).

1437. dec. 9. 575 éve

Meghalt Zsigmond magyar király, egyidejűleg
német és cseh király, német-római császár.

Szabó Lőrinc: Hazám, keresztény Európa

Útálom és arcába vágom:

- Száz év, de tán kétezer óta
őrült, mocskos, aljas világ ez,
ez a farizeus Európa!

Kenyér s jog helyett a szegényt
csitítja karddal, üres éggel
és cinkos lelkiismeretét
avatag és modern mesékkal;

száz év, de már kétezer óta
hány szent vágy halt meg gaz szívében!

Hazám, keresztény Európa,
mi lesz, ha bukására döbben,

mi lesz, ha újra földre száll
a Megcsúfolt és Megfeszített,
s mert jósága, hite, imája
egyszer már mindent elveszített:

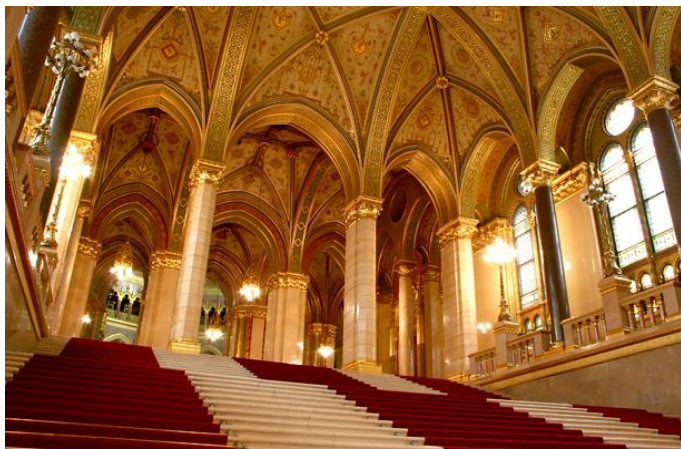
mi lesz, ha megjő pokoli
lángszórókkal, gépfegyverekkel,
vassisakos, pestishozó,
bosszúálló angyalsereggel?

Mi lesz, ha megjő Krisztus és
új országot teremt a földön,
ha elhullanak a banditák
s nem lesz több harc, se kard, se börtön,

ha égi szerelmét a földi
szükséghez szabja ama Bárány
s újra megvált - óh, nem a jók,
de a gonoszok vére árán:

hazám, boldogtalan Európa,
ha túléd a harcok végét,
elbírod-e még te az Istent,
a Szeretetet és a Békét?

1923

A Parlament fölépcsőháza

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2012. augusztus 5.
Takaró Tamás, esperes

NE LOPJ!

Alapige: Mózes II. 20; 15
„Ne lopj!”

Kedves Testvérek! Évek óta tartó **súlyos gazdasági válságban élünk**. Mi itt Magyarországon, ebben a kis országban, akarva, akaratlanul is igazán a legmélyéig átéljük ennek a pénzügyi, gazdasági válságnak mindenfajta nyomorúságát. Ami a pénz és bank világában folyamatosan történik évek óta, az egyszerűen hat ránk, nem tudjuk kivonni belőle magunkat. Persze nagyon rafinált, és számunkra a leglényegéig átláthatatlan trükkök, ügyeskedések zajlanak a színpadok mögött, ami mögé az emberek nem láthatnak be. Így van ez a politikában is, hogy valami minimálisat látunk, pont annyit, amennyit akarnak, hogy lássunk. Hiszen egyikünk sem jelentkezik, és mondhatja, hogy én mást szeretnék látni. Pont azt látjuk, amit mutatnak. És ugyanúgy a

gazdasági, a pénzügyi életben is zajlanak, az emberek szeme elől jól eltakarva különböző folyamatok, történések, amikbe nem láthatunk bele.

Nagyon ritkán történik meg, hogy mégis kihallatszik a színpadok mögött valami, vagy nem csak kihallatszik, de ki is látszik. Hogy ez véletlen-e, hogy időnként valamit a függönyök mögött egy villanásnyira megláthatunk, vagy nagyon tudatos ez is, nehéz eldönteni. Nem olyan rég volt, nyilván csak egy rövid időre, és csak az erre odafigyelők számára egy nagyon érdekes hír: Az IMF egyik vezető embere, aki húsz éven keresztül ott dolgozott, lemondott a tisztségéről. És utána vallani kezdett. És a vallomásaiban arról beszélt, ami megjelent hozzáférhető módon, hogy minden tanácsunk, amelyet egy-egy országnak adtunk, így visszatekintve rossz volt. Ártottunk vele. Azok az országok, amelyek komolyan vették, amit mi komoly arccal mondtunk, azok mind bajba kerültek. Aztán amikor elhangzott ez a vallomása ennek a volt vezető, nemzetközi, gazdasági, pénzügyi szakembernek, akkor gyorsan el is tűnt, nem beszélnek róla. Nem mennek a magyar bankszövetség vezetőihez, és kérdezik meg, hogy tessék mondani, ezt hogy kell érteni? Nem kérdezik meg a vezető politikusokat, sem az ellenzéket, mit jelent ez.

Kiderült néhány héttel ezelőtt, hogy a világ egyik legnagyobb bankháza, a Barclays bank, néhány hozzá hasonló bankcáppal együtt valahogy lebukott. Kiderült, hogy a kamatlábbal játszottak. Néhányan rendkívül gazdagok lettek ebből. Országok meg tönkrementek. És amikor kimondok egy ilyen mondatot, akkor ez azt jelenti, hogy emberek mentek tönkre, munkahelyek szűntek meg, szociális megszorításokat követeltek emberektől, emberek veszítették el a munkájukat, nem férnek hozzá kellően az egészségügyi szolgáltatásokhoz. És az emberek nem tudják, hogy mi történik. És egyszer csak húsz év után kiderül, hogy néhány ember játszott mindenkivel. Van következménye? Valakit megbüntetnek? Egyáltalán valaki büntethető ilyenkor? Mert vannak kiváltságosak, akiket úgy látom, soha nem lehet törvény elé állítani. Lophatnak is, hazudhatnak is, csalhatnak is. Országokat

tehetnek tönkre, és emberek millióit. Nem lehet hozzájuk nyúlni.

Országok adósodtak el hosszú évekre, évtizedekre, emberek, népek lesznek koldusok, kiszolgáltatottak. Elveszítik a függetlenségüket, nemzeti vagyonukat, kincseiket, mindenüket. Kik csinálják ezt? Mert hogy lopnak a mi zsebünkől is, a mi erőnkől is, a mi boldogságunkból is, a mi munkánk gyümölcséből is, az idegrendszerünkől, az nyilvánvaló. Ki bírta meg őket? Ki számoltatja el? Ki kéri számon? Milyen időszerű ez a parancs: „Ne lopj!”

Ráadásul testvérek ez egy **bibliai parancs**, egy bibliai törvény, ami azt jelenti, hogy nem egy ember, vagy egy emberi közösség gondolta végig, és alkotott jogszabályt, ahogy egyébként szokott lenni. **Ezt a jogszabályt, ezt a parancsot, ezt a törvényt, hogy ne lopj, ezt az élő Isten alkotta.** Ő hozta. Nem emberek. És ő hagyta ránk. Ez Isten parancsa. És ezért alapvetően különbözik minden parancstól, amit emberek alkottak. Miközben nyilvánvaló módon ez a két rövid szó Isten szájából, és keze ujjá írásával, mert a Biblia szerint a maga ujjával írta a tízparancsolatot eredetileg. Ez nyilvánvalóan a vagyonról is szól, az értékekről is szól. Ennél mégis sokkal többet mond ez a törvény, hogy ne lopj. Nem csak emberek és népek közti életszabály ez. Nemcsak egy erkölcsi szabály ez, hogy: „Ne lopj!” Bár sok családban pont az ellenkezőjére tanítják a gyermeket, hogy: Lopj!

„Ne lopj!” **Ez a parancs Isten és ember közti kapcsolatot szabályozó törvény.** Azt jelenti ez a parancsolat, hogy **Isten akar uralkodni egészen az életemben.** Ez a két szó, ez a parancs, hogy: „Ne lopj!” – túl minden erkölcsi tanításon, túl minden magánvagyon védelmen, - azt jelenti, hogy Isten akar uralkodni egészen az életemben.

Ezt szeretném most kifejteni. Hogy jelenti ez a mondat, hogy: „Ne lopj!”, azt hogy Isten uralkodni akar egészen az életemben? Annak alapján jelentem ki bátran ezt, hogy az ember életének nincs Istentől semleges területe. Jó lenne egy életre megtanulni! **Nincs semleges területe az életnek Istentől.** Még ha úgy gondolom, hogy van, akkor sincs. Még ha az egész életemet visszatartom Istentől, akkor sincs. Istené az életem, Istené a vagyonom.

Bármikor, bármelyiket elveheti, egy pillanat alatt, egy tollvonás alatt. Istené minden gyermekem. Istené az otthonom, a társam, az időm, az egészségem, a pénzem, mindenem.

Ne lopj! Azt jelenti, hogy Isten akar uralkodni egészen az egész életem felett. A Heidelbergi Kátéban gyönyörűen tanuljuk és tanítjuk, hogy: „Mind testestől, mind lelkestől nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges megváltómnak, Jézus Krisztus tulajdona.” Szóval ne lopd el a tulajdonostól a tulajdonát! Önmagadat.

„Mid van ember, amit ne úgy kaptál volna?” Ha én magam és mindenem Istené, akkor értsük meg, hogy a tulajdonos Isten uralkodni akar mindenem felett. Mert én magam, és mindenem az övé, és minden felett uralkodni akar az Isten. És ezért azt üzeni, hogy: „Ne lopj!” Mert mindened, te magad is az enyém vagy. Ne lopd el azt, ami az Istené!

Miközben neked adja Isten, mert a teremtéskor Isten mindent odaad az embernek, uralkodni lehet mindenben, amit Isten nekünk átadott.

Használni lehet mindent, amit Isten átadott, de mindennek Ő marad mindvégig a tulajdonosa. Amikor arról beszélünk, hogy eljön minden ember életében az ítélet ideje, a számadás ideje, azt jelenti ez, hogy Isten egyszer odaállít maga elé, és azt mondja, hogy: számoljunk el azzal, amit odaadtam neked, de mindig az enyém volt, hogy használd. Számoljunk el!

Ne lopd el azt, ami az Istené! Miközben neked adta, használd, élhatsz vele, soha nem leszel semminek független tulajdonosa. És ha mégis úgy viselkedsz, azzal mindent tönkreteszel. Mi rontjuk el az életünket, mikor elveszük Istentől. Mi használjuk rosszul az időnket, ezért nem érünk rá semmire. Mi használjuk rosszul az erőnket, mi használjuk rosszul az ifjúságunkat, a nekünk adott tehetséget. Nem azért jutunk odáig, ameddig jutunk, mert van egy igazságtalan Isten, hanem azért mert lopunk. **Ellopjuk Istentől ami az övé, és úgy bánunk vele, mintha az enyém lenne. Ami Isten nélkül a kezemen megfordul, azt tönkreteszem.** Így rontjuk el a házasságunkat, a szerelmünket, a gyerekevelésünket, a szakmai választásunkat, életünk számtalan döntését. Aztán búsongunk, jajongunk, embereket vádolunk, felelősöket

keresünk, holott **mindig csak annyi történt, hogy elloptam azt, ami az Istené.**

Mi úgy gondolkozunk, hogy az életem az enyém, az időm az enyém, a testem az enyém. Most nagyon tanítják a nőket, asszonyokat, hogy a méhed is a tiéd. Te döntesz annak a belső sorsáról. Szegények elhiszik, oly sokan. És lesznek bűnözők, meg gyilkosok. És lesznek betegek és gyermektelenek. Mi úgy gondolkozunk, hogy minden az enyém, és én azzal azt csinállok szabadon, jó és józan belátásom szerint, amit akarok. Ki tudhatna jobbat nekem annál, mint amit én tudok magamnak, hogy mi a jó. És ebbe ne szóljon bele még Isten se, meg senki se! Isten pedig azt mondja ebben a parancsban: Nem, nem! Semmi nem a tiéd! Minden az enyém. Testestől, lelkestől te is az enyém vagy! Ne lopj tőlem! – mondja az Isten. Tőlem lopsz.

Persze amikor ezt a parancsot meghallja egy keresztyén ember, hogy ne lopj, rögtön az jut eszébe: *De jó, hogy ilyenek vannak a Bibliában! Aztán az jut eszébe: Oh, de jó lenne, ha az emberek komolyan vennék, az a sok csúnya, rossz ember! Bizony-bizony! Hát azoknak, de jó lenne! De jó lenne, ha itt lenne a szomszédom, az is egy utolsó tolvaj! Tőlem is lopott már. Csak egyszer hallaná!* Nem neki kell hallani! Neked és nekem. Majd eljön az idő, mikor Isten neki is el fogja tudni mondani.

Igen, jó lenne, ha az emberek nem lopnának. A legtöbb bűneset a világ minden országában a lopás. Mindent lopnak az emberek. A véce papírtól a pénzig, a véce lehúzótól egy étteremben, el egészen milliókig, és milliárdokig. Mindent lopnak az emberek. Ahogy szokták mondani, azt is, ami le van betonozva, meg azt is, ami nincs. Lopják, ami a földben van, ami a földön van, ami a föld fölött van, a levegőben. Kábelektől kezdve paradicsomig, mindent lop az ember. Aztán jön egy nagy politikus, és azt mondja: *Szegény, megélhetési bűnöző. Értsük meg! Nem azért lop, mert rossz, nem tud megélni.* Testvérek! Lopnak az emberek hazugsággal, csellel, erőszakkal, és mindent. Tényleg fontos parancs ez: „Ne lopj!” Lopnak a templomból, lopnak lakásokból, munkahelyekről, baráttól, idegentől. Mindenhol mindent. Ez tényleg egy fontos parancs. De itt mérhetetlenül többről van szó, mint azokról,

amelyeket felsoroltam. **Ez a parancs arról szól, hogy tanuljam meg, minden az Istené. És tanuljam meg, hogy azt is, hogy ne lopjak el Istentől semmit.** Ő mondja nekem, hogy ne lopj tőlem. Nem gazdagabb leszel, hanem koldus! Mert valójában testvérek, kezünkben van bármi is igazán? Kezedben van az idő? Bírunk magunkkal, az erőnkkel? Kezemben van a pénzem? Ha úgy viselkedünk, akkor egyszer csak nincs a kezünkben semmi! Sem gyereke, sem pénzem, sem egészségem, sem boldogságom, sem életem, sem üdvösségem. Kedves testvérek! Én tudom jól, hogy amit eddig elmondtam, azt csak akkor hallja meg az ember úgy igazán, ha **Isten szavaként hallja meg, igeként.** Amíg a palástos mondta csak, amíg a pap mondta csak, amíg a Bibliából olvasták fel régi-régi törvényből való két szó ez csak! És nem Isten igéje. Akkor ez mind-mind hiába hangzik el.

Miért mondja az Isten ezt? **Mert bele akar avatkozni az életünkbe.** Mi szeretnénk az Istennel egy sajátos kapcsolatban lenni. Ennek az a lényege, Isten akkor kell nekem, amikor kell nekem. Különben nem kell nekem. Isten közelébe akkor megyek, és akkor veszem igazán komolyan, ha valami miatt úgy érzem, hogy minden más esély, lehetőség bezárult előttem. És már nem tudok mit csinálni. Ordítottam, toporzékoltam, fizettem, könyörögtem, sírtam, mindent megpróbáltam.

Amikor Isten azt mondja: Ne lopj! **Bele akar avatkozni az életünkbe, és azt mondja, ne lopd el az életedet éntőlem. Ne lopd el az értékeidet, mert mindenednek én vagyok a tulajdonosa.** És azért mondja ilyen durván, bántó módon Isten, ami ellen talán belül tiltakozunk, mert amikor valamit úgy használunk, ami az életünkben Istené, hogy Isten nélkül, akkor mindig lopunk Istentől. Isten nem politikus, hogy úgy beszél, hogy lehetőleg ne értsék. Isten, Isten. Ezt a két szót nem lehet félreérteni: „Ne lopj!”

Csak egyvalaki volt, aki nem rabolta meg az Istent, kedves testvérek, hanem mindenét, még az életét is odaadta Istennek: a Krisztus Jézus. Ő betöltötte ezt a parancsot is, hogy ne lopj. **Azóta van esélyünk önmagunkat odaszánni testestől-lelkestől Isten akaratának.** Az a válság, amiben élünk, azt jelenti, hogy nem

engedjük Istent úrrá lenni magunk felett, sem a pénzünk felett, sem az országunk felett, sem semmi felett. Azért van erkölcsi válság, azért van házassági válság, azért van családi válság, azért van egyéni élet válság, azért van országos, nemzetközi válság, azért van világválság, mert nem engedjük Isten uralmát megvalósulni. **És ahol nem engedik Isten akaratát, amely mindig jó akarat megvalósulni, ott mindig lopnak, és azon soha nincs áldás.**

Meggyőződéselem testvérek, hogy minden bajunk forrása az, hogy kivontuk magunkat a tulajdonos kezéből, Isten kezéből. És attól a pillanattól kezdve nem én uralkodom a pénzem felett, hanem a pénzem uralkodik felettem. Nem én uralkodom az időm felett, hanem az időm uralkodik énfeltem. Attól kezdve nem én uralkodom az indulataim felett, hanem az indulataim uralkodnak felettem. Attól kezdve nem én uralkodom a vágyaim felett, hanem a vágyaim uralkodnak énfeltem. **Ez egy védő parancs: „Ne lopj!” Ne szakítsd el az életedet Isten kezéből!** Abból minden-minden baj be fog következni.

De ha odaengeded magad, ott tartod magad, nagyon tudatosan éled úgy az életedet, hogy: Uram, Isten! Szólj hozzám! Uram, Isten komolyan veszek! Uram, Isten beszélj énhozzám! És én azt igyekszem megtenni, megcselekedni. Akkor átéled azt, hogy ura vagy a pénzednek, ura vagy az idődnél, hogy ura vagy az indulataidnak, ura vagy a vágyaidnak, mert egyszer odaállít bennünket az Úr maga elé, és elszámoltat. És megkérdezi, hogy: Mit csináltál az ifjúságoddal, az erőddel, a tehetségeddel, pénzeddel, az egész életeddel?

Hogy következhet be változás? Testvérek, ha az enyémből tiéd lesz. **Változás akkor következik be az ember életében, ha az enyémből tiéd lesz.** Ha amit kaptam végre tudom adni. Végre adni is tudom. És ugye Isten azt mondja: „Mid van, amit nem úgy kaptál volna?” Kik boldogodnak az életedből? A változás akkor következik be, ha az enyémből tiéd lesz. Ha amit kaptam, azt adni is tudom. Testvérek az önző életek, tolvaj életek. Egyszerűbben mondom: **Ne lopj, hanem adj!**

Testvérek, ahol nem adnak tovább mindabból, amit felülről, Istentől kaptak, ott lopnak. A zsugoriság nem polgári erény. A

vagyonka kuporgatása nem polgári erény. Adj! Hálából. Ne vond meg magadat, erődet, idődet, pénzedet Istentől és emberektől! Amikor megvonod, akkor lopsz. Helyette adj! Bátran, hittel, hálából. Ne tékozzolj! És ne légy zsugori! Adj!

Testvérek, a kegyelem az egyetlen dolog, ami felébreszti az ember szívét, kezét, és zsebét. Kezét, szívét, zsebét, hogy tudjon adni. **A kegyelem azt jelenti, hogy megértettem, egészen Istentől van mindenem.** Minden pillanatom, minden képességem, minden eredményem. Mindenem egészen Istentől van. **A kegyelmet megérteni ezt jelenti, hogy egészen Istennek vagyok hálás mindazért, amit egész életemben elértem.**

Sok évvel ezelőtt idéztem egy nyáregyházi máshonnan odakerült parasztembert, akit hívogattam a templomba. És azt mondja: Mit adnak a templomban? – Mondom: Így gondolkodik az életben mindenről? Mit adnak ott? Egyébként nagyon sok minden történik ott. – Azt mondja: Ne mondja, már nekem! A kapám mögött én állok, nem az Isten! – Mondom: Remélem, nem kell egyszer az ágya szélére leülnöm, és azt kérdezni, miért nem a kapája mögött áll? Uram, hogy-hogy itt fekszik nyomorultan?

Lehet, hogy az ereje mégsem magától van, hanem kapta? **Kegyelem, hogy meglássam azt, hogy Isten ad mindent az ő fiával együtt.** Minden ajándékot. Ő adja a bocsánatomat, Ő adja a szeretetét, Ő adja az irgalmát, Ő ad nekem mindent. A Hegyibeszédben azt mondja Jézus, hogy: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket itt ezen a földön!” Minket meg valaki erre tanított, hogy gyűjts. Gyűjts! Legyél kicsi Harpagon! Vagy ne is kicsi. Gyűjts!

„Nem szolgálhattok egyszerre két úrnak.” – mondja Jézus. Lehetetlenség egyszerre Istennek is, meg a pénznek, a mammonnak is. „Ahol van a szívetek, ott van minden kincsetek.” Ne tapadj hozzá semmidhez, mindent kaptál. De tanulj meg hálából mindent adni Istennek, amíg tart számodra az élet. Ha igaz lett, hogy ismered Isten végtelen kegyelmét, melyet veled gyakorol és rajtad gyakorol, akkor tudod, hogy nemhogy nehéz adni, nem hogy győzni kell önmagam felett, hanem **könnyű adni, mert a hála mozgatja,** nem az akarat, nem a keresztyén

viselkedés, abba mindig belevásik a fogunk. Hanem a hála.

Igen Uram, tőled van minden tulajdonom, a pénzem, a gyerekeim, a sorsom, az életem, a mai napom, minden egészen Tőled van. Szeretnék hálás szívvel élni, és adni. Amíg Uram adsz nekem, segíts, hogy adhassak én is! És minél inkább bezárul a világom, minél erőtlenebb leszek, minél kevesebb pénzem lesz, Uram taníts meg abból is mindig adni! És ha már semmi erőm nem marad, taníts imádkozni! Hogy amíg utolsót nem dobban a szívem, hadd mondjam el a hálámat neked. Úgy hogy ezt hallják, lássák, értsék meg az emberek.

Hogy ezt megtanuld, keresd Isten akaratát! Kapaszkodj bele, és maradj amellet hűségesen. És akkor te magad is, és mindened áldásul lesz nagyon sok embernek. Adj, ne kényszerítésből. Add magad! Ne számításból. Adj! Hálából. És ne törődj semmivel, a hálátlan emberekkel. Ne törődj velük! Ha az örök bíró elé érkezel, ő majd tudja, és milyen jó lesz hallani: „Jól vagyon, jó és hű szolgám. Kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután. Menj be a te Uradnak, Istenednek örömébe!”

Ámen!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Kedd

10:00 Asszony óra

8:00 Férfi óra - minden hónap 1. és 3. keddjén (Takaró Tamás)

19:00 FIFA - Fiatal felnőttek alkalmá - minden hónap 2. és 4. keddjén (Takaró Tamás)

Szerda

17:00 Hittan óra 6-8. osztályosoknak (Brandenburgné Szabó Ildikó)

19:00 Énekkari próba (Takaró Mihály)

Csütörtök

10:00 Gyülekezeti bibliaóra

16:30 Hittan óra 3-5. osztályosoknak (Takaró Mihályné Márta)

17:00 Hittan óra óvodásoknak, 1-2. osztályosoknak (Takaró Mónika)

18:00 Kis ifi 18-22 éves korig (ifj. Takaró Tamás)

Péntek

17:00 Mini ifi 15-17 éves korig (Berkó Lajos)

18:00 Nagy ifi 23-35 éves korig (ifj. Takaró Tamás)

Vasárnap

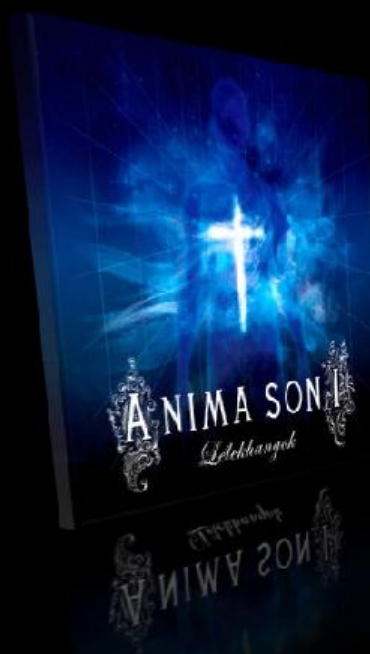
10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, gyermekmegőrzés

11:30 Énekkari próba

Zichy Mihály: Ágnes asszony

Anima son I

Megjelent az
Anima Soni
első nagylemeze
Lelkehangek címmel

L E M E Z B E M U T A T Ó K O N C E R T

Csili Művelődési Központ
1201, Budapest Nagy György István u. 4-6.

2 0 1 2 .
November 30.
1 9 : 0 0

www.animasoni.hu

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébeti Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor